

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: J. J., narozen X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2020, č. j. X, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 12. 2020, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 8. 2020, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 27. 8. 2020 zamítla žalovaná žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 11. 8. 2020 není žalobce invalidní, neboť pokles jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil 10 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutí žalované vychází z nedostatečného a neúplného posouzení jeho zdravotního stavu, čemuž odpovídají i posudky posudkových lékařů. Proti rozhodnutí č. j. X podal žalobce námitky, jimiž vyzval správní orgán ke zrušení rozhodnutí a opětovnému posouzení zdravotního stavu. Žalobcův zdravotní stav byl znovu posouzen dne 24. 11. 2020, avšak dle názoru žalobce se posudkový lékař opět nepřesvědčivě vypořádal se všemi zjištěnými skutečnostmi. Žalobce podotkl, že posudek byl neúplný, neobsahoval přesvědčivé odůvodnění a posudkový závěr byl v rozporu s uvedeným zjištěním v posudku. Žalobce namítal, že se žalovaná vypořádala s námitkami a zjištěnými skutečnostmi nepřesvědčivým způsobem. Žalobce zdůraznil, že dle posudku je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu postižení svalové a kosterní soustavy s lehkým dopadem na funkci kloubů a končetin, pohyblivost a celkovou výkonnost. Dále žalobce rozporoval názor, že léčba na imunologii u MUDr. K., je spíše vyšetřováním než cílenou léčbou, dle žalobce není zřejmé, co posuzujícího lékaře vedlo k takovému závěru. Žalobce byl přesvědčen, že došlo k chybnému určení zdravotního postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, zastával názor, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole I. položka 4b a 4c vyhlášky č. 359/2009, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Závěrem žalobce namítal nedostatečné poučení napadeného rozhodnutí, neboť neobsahovalo možnost účastníka podat do dvou měsíců od jeho doručení žalobu u věcně a místně příslušného soudu.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě stručně zrekapitulovala dosavadní průběh řízení a podmínky nároku na invalidní důchod. Dále žalovaná uvedla, že v námitkovém řízení neshledala, že by prvoinstanční rozhodnutí bylo v rozporu s právními normami. S ohledem na skutečnost, že žalobce nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu, navrhla, aby zdravotní stav žalobce byl posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí ve věci.

Ústní jednání

4. Žalobce při ústním jednání dne 12. 4. 2022 v plném rozsahu odkázal na znění žaloby. V konečném návrhu navrhl vyhovění žalobě.
5. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu odkázala na vyjádření k žalobě ze dne 4. 3. 2021 a po provedeném dokazování navrhla zamítnutí žaloby.
6. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. 5. 2021 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. 5. 2021.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 25. 5. 2021, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 24. 11. 2020 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k odlišnému závěru než je předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 11. 8. 2020 MUDr. J. Š. Lékařka dne 24. 11. 2021 dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole I., položce 4a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 15 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky nemění. Kdežto posudková lékařka v posudku ze dne 11. 8. 2020 dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu A, položce 1a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky nemění.
10. Rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu byl zvolen stav po proběhlé borelióze a artralgie, které jsou považovány za projev funkčního postižení po infekčním onemocnění. Přestože posudková lékařka v posudku ze dne 11. 8. 2020 určila odlišnou míru poklesu pracovní schopnosti o 10 % a posudková lékařka v námitkovém řízení stanovila procentní míru poklesu pracovní schopnosti o 15 %, žalobce i přesto nesplnil podmínku invalidity ani I. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35% míru poklesu pracovní schopnosti.
11. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

12. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
13. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
14. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
15. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
16. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 14. 12. 2020, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň I. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
17. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 24. 11. 2020, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
18. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 25. 5. 2021. Žalobce jednání komise byl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..

zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 14. 12. 2020 byl 20 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.

19. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XII., položka 4a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to kožní onemocnění lupénka, významně zhoršená v projevech na predilekčních místech. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 10 % (rozmezí určené pro toto postižení je 5% až 10 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity dále zvýšena o 10 %, celkově činí 20 %.
20. Závěrem komise uvedla, že onemocnění žalobce jsou z funkčního hlediska lehká a podstatně žalobce nelimitují v pracovním zařazení obecně při administrativní práci.
21. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.
22. Lékaři posudkové komise dospěli k odlišné kvalifikaci postižení žalobce a odlišné míře poklesu pracovní schopnosti žalobce než posudkové lékařky v předchozích posudcích, přesto žalobce nesplnil podmínku invalidity ani I. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35% míru poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise zvýšila procentní sazby ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 %. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobce dosahuje 20 % míry poklesu pracovní schopnosti, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobce nesplnil podmínku invalidity ani I. Stupně.
23. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotný žalobce poté, co byli seznámeni s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
24. Námitku nedostatečného poučení o možnosti účastníka podat do dvou měsíců od jeho doručení žalobu u věcně a místně příslušného soudu považuje soud za nedůvodnou. Náležitosti rozhodnutí vydaného správním orgánem ve správním řízení jsou stanoveny v § 47 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), podle něhož musí

rozhodnutí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání. Podle odst. 4 citovaného ustanovení obsahuje poučení údaj, zda je rozhodnutí konečné nebo zda se lze proti němu odvolat. Zákon tedy stanoví, aby správní orgán ve svém rozhodnutí poučil pouze o odvolání, tedy pouze o řádném opravném prostředku správního řízení. Žalovaná na straně 4 v poučení rozhodnutí upozornila na to, že proti rozhodnutí nelze podat námitky a že se proti rozhodnutí o námitkách nepřipouští odvolání, žalovaná tím splnila požadavky, které jsou kladeny na rozhodnutí podle § 47 správního řádu. Navíc na konci téže strany je uvedeno „Informace o možnosti soudního přezkumu“, kde je poučení o možnosti podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí žalobu u věcně a místně příslušného soudu.

25. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
27. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měl žalobce vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 14. 12. 2020. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 12. dubna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..